

Pangstart på sesongen!

At den nyombygde banen holder mål også når det gjelder NGF-turneringer, kom det mange tilbakemeldinger på både under og etter Titleist Tour som ble spilt på SGK-banen helgen 1.-2. mai. Titleist Tour er den mest prestisjefylte turneringen på juniornivå i norsk golf denne sesongen og hele den norske junioreliten var samlet til årets første dyst.

AV ELLEN JEPSON (TEKST)

Det var ikke akkurat overstrømmende vår i luften, og slutten av april hadde vært heller kjølig med svak gressvekst. Men da banen tok i mot godt og vel 70 turneringslystne gutter og jenter denne første helgen i mai, fremsto banen grønn og innbydende.

Men så hadde forarbeidet vært spesielt godt. Inge med mannskap hadde i ukene før stått ekstra på slik at greenene og banen forøvrig skulle presentere seg på en flott måte. Og selv om temperaturene under selve turneringen bare lå på 6-7 grader, var solen med hele tiden, og det var det viktigste!

- Masse skryt og blide fjes!

Kristin Haugen Olsen var en av de over 40 frivillige turneringsmedarbeiderne som bidro til å dekke de ulike oppgavene på banen, og siden hun er mor til Aksel Olsen (8. plass) og har reist med på utallige turneringer,

kjenner hun også mestedelen av de unge som spiller på dette nivået. Kristin fikk virkelig høre at banen ble satt umåtelig stor pris på.

- Jeg fikk SÅ mange positive tilbakemeldinger både fra de unge selv og de av foreldrene som var med. Helt uoppfordret har de skrytt av den praktfulle banen, det fine klubbhuset og ikke minst - av atmosfæren! Mange av de nye banene kan være fine nok, men de mangler det lille ekstra som betyr så mye og som vi har i klubben vår!

Far til turneringsvinner Mathias Lynne Schjøberg (Oslo GK), uttalte følgende: "Jeg innser at jeg har levd i min egen lille boble når jeg har trodd at Bogstad og Oslo hadde Norges fineste baner. - Men Stavanger - for en praktfull bane!" Far til 2. premie Andreas F. Gjestyby (Drammen GK) hadde en supplerende kommentar: "Stavanger er min yndlingsbane!"

Forts. neste side

Eksplasjon i antall spillere fører til forlenget tralleforbud

Sjefsgreenkeeper Inge Ullestad er litt "øvegjidde" over årets tendens som tydelig peker i retning av at flere nå vil ut på banen. - Etter ombyggingen er det nesten som vi har startet en ny tidsregning, sier Inge. - Normalt begynner medlemmene å spille et stykke ut i mai, men i år har det vært fullt trøkk på banen like siden åpningen. Det er nesten ikke råd å få seg spilletid på torsdagsmedalen en gang, sier Inge. - Men med det kolossale spillepresset det nå er på banen, stagnerer den lille veksten vi hittil har hatt, spesielt på de svakeste greenene 1, 2, 9 og 10. Det er derfor god grunn til å ha tralleforbud til et godt stykke ut i mai, også på grunn av vinterskadene på en del partier rundt og utfor greenene. Når du bærer baggen, går du hit og dit og på kryss og tvers og belaster banen mye mindre enn med tralle, der du stort sett går i de samme sporene, sier Inge.

TEKST OG FOTO: ELLEN JEPSON

Ole B. Ramsnes var lenge med helt i tetkampen og leverte mye god golf. Det holdt til en 4.plass. Her gratuleres han av NGFs Ruth-Anne Bjørnstad sammen med SGKs Nina Middelthon og landslagstrener i NGF, Niklas Diethelm. FOTO: MORTEN HELLIENEN

Kristin Haugen Olsen - strålende formøyd med helgen

Vanskelig hullplassering

Kristin forteller at det som hyppigst ble kommentert var den "sinnsykt" vanskelige hullplasseringen, spesielt søndagen. Men lørdagen var nok likevel tøffest, for da blåste det skikkelig kald nordavind som trengte seg gjennom selv flere lag med goretex. Mange kom greit på greenen, men endte opp med både to og tre ekstra putter. - Den forholdvis høye scoren er nok et resultat av dette, sier Kristin. Den laveste enkeltrunden var på 70 – 1 under par. Banen ble også vanskelig for jentene våre, men de vil komme sterkere igjen! (se resultater på www.sgk.no)

Niklas Diethelm. sa i sin tale under premieutdelingen at hullplasseringen var så vanskelig som de unge må forvente når de skal ut og prøve seg i internasjonale turneringer. Han mente at spillerne på denne banen og med den aktuelle hullplasseringen måtte være svært godt fornøyd med par. Noen blir for aggressive og spiller uklokt. Med vanskelig hullplassering må spillerne skjerpe seg og spille mer taktisk.

Titleist Tour:

Et stort apparat!

En turnering av Titleist Tours format kreveren stor stab av frivillige og andre. Hver minste detalj må være avtalt og sjekket, og en glipp i systemet kan får store konsekvenser.

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG BILDER)

For Inge og banemannskapet har nye normer for turneringer av Titleist Tours format medført en del hodebry. Ikke bare skal Inge stille med et stort mannskap, han må også underskrive en kontrakt for baneoppsett som bestemmer hva som skal utføres og måten det skal gjøres på. Forbundet har hånd om det meste, f.eks bestemmes hullplasseringene av NGF. NGF dikterer også klipping av greener – når det skal klippes og hvordan. Hoveddommer visiterer banen allerede 14 dager før turneringen for å sjekke at alt er i orden. Banemannskapet må være på plass senest kl 05.00 hver morgen. Arbeidet følger så bestemte prosedyrer i en bestemt rekkefølge og der antall personell som skal benyttes er nedfelt i kontrakten. Slik kan opplegget som krever 16 mann se ut:

- 3 mann fjerner dogg på greener
- 3 mann klipper greener (singleklipping)
- 2 mann tromler
- 3 mann raker bunkers
- 2 mann fjerner dogg på fairways (ved hjelp av en slange som dras langs etter banen med en bil på hver side)
- 1 mann klipper teesteder
- 1 mann klipper semigreener
- 1 mann har vakt på verksted
- Back-up (Steinar Fløisvik)

Daglig leder, Steinar Fløisvik går til og fra under hele turneringen og stepper inn der det er behov

Steinar har et bestemt inntrykk av SGK-banen er den som kanskje har kommet lengst i hele landet og at vi har sluppet rimelig bra fra kulde og snø. - Det er flere baner som etter den harde vinteren sliter med isbrann og snøsopp (en type sopp som spesielt greenene er utsatt for når snø og is smelter). - Men vi sliter også med de eldste av de nyeste greenene der det er dårlig gressvekst. Men det er jo tidlig i sesongen!

- Ellers går opplegget og samarbeidet med NGFs representanter og den store staben av frivillige, banemannskap og andre helt greit. - Mye terping på detaljer, men vi har klart definerte roller og alle er klar over hvilke oppgaver de er satt til, sier Steinar.

Banen tok seg godt ut i vårsola, men viste seg svært krevende, og der den vanskelige hullplasseringen bød på helt spesielle utfordringer for de unge spillerne

Drivingrangen:

Stor takhøyde i nytt overbygg

Å stå på drivingrangen og slå baller, kan være en tvilsom fornøyelse. Regn, i tillegg til sur og kald vind, kan få enhver pyse til å vegre seg og heller ta en varm sjokolade i kafeen. Men nå er det ingen unnskyldning lenger. Fra midten av mai kan du stå lunt under nytt overbygg, godt skjermet for vind og kalde dråper, og slå så mye du orker uten å bli våt eller få neglesprett.

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

Inge m/banemannskap støpte selve fundamentet rett før påsken. Nå er reisverket oppe, og etter at stillasene er tatt ned, kan det nye overbygget tas i bruk, når det ellers ikke er i veien for det arbeidet som gjenstår.

Det som slår meg når jeg ser reisverket, er først og fremst **størrelsen** og dernest **høyden under taket**, som virker ganske så luftig.

- Fire og en halv meter på det høyeste, kontrollmåler byggeleder Tom Rune Tjensvoll hos byggmester Sagen, som har 3 mann i arbeid med å reise og kle bygget.

Stillaset bidrar nok til at bygget virker større enn det er i virkeligheten, men lengden på totalt 22 m, tar uansett opp mestedelen av midtpartiet i skråningen foran drivingrangen.

Foreløpig er overbygget åpent på kortendene, og det trekker en del der jeg står, men sidene skal kles og da vil det bli lunt og godt, forsikrer Tjensvoll. Det blir likevel en åpning på langsiden (bak) omtrent midt på, og luftgjennomstrømmingen her skal sørge for at de stormer som måtte komme ikke skal få ruske vekk konstruksjonen. Selve taket stikker ganske langt ut, - dette for å skjerme for regnet på vindfulle dager, sier Tjensvoll.

- Her må vi vel reservere plass? spør vi. Inge Ullestad forsikrer om at det ikke blir nødvendig, men det kan hende at SGK-trenerne, som står på rangen dag ut og dag inn i all slags vær, kan bli forbeholdt plass enkelte ganger.

Byggeleder Tom Rune Tjensvoll forklarer

Foreløpig er det laget plass til åtte utslagsmatter, men det er mulighet for utvidelse skulle tilbudet vise seg å bli umåtelig populært. - Men det er i tilfellet et stykke fram i tid, sier Inge.

Materialet som blir brukt har fått såkalt **royalty** impregnering - det er garantert å tåle vær og vind og soppangrep i min. ti år uten noe form for vedlikehold. Ikke helt billig, kostnadsrammen for bygget er på ca 400 000, i tillegg til arbeidet som er utført av banemannskapet.

Bedre fasiliteter kan medvirke til at flere vil benytte rangen, og det vil i lengden betale seg, tror Inge. Enda bedre komfort på mørke og kalde dager kan bli mulig. - Det kan tenkes at du bare ved å legge på en mynt kan få både lys & varme der du står og trener.

Inge er skeptisk til om overbygget vil bidra til å forlenge sesongen nevneverdig. - Bli det snø, må vi uansett stenge. Vi er også avhengig av at baller blir plukket opp.

- Men det nye anlegget vil uten tvil bidra til å gjøre det mer attraktivt å benytte drivingrangen, sier Inge.

Inge m/mannskap fikk støpt dekket da vi hadde noe fine dager rett før påske.

Det er nok flere enn trener Gunnar Løvik som gleder seg til å trekke under tak på sure dager

Snøtung banetest

Vinteren 2009/2010 falt den første snøen rett før jul og forsvant ikke før nesten 3 måneder etter. Der folk normalt spilte vintergolf, gikk folk på ski og akte på kjelke, og på Stokkavatnet gikk folk på skøyter. Det ble den lengste og kaldeste vinteren i manns minne. Spørsmålet er: Har den nyombygde banen og de nye greenene tålt vinterens påkjenninger?

AV ELLEN JEPSON (TEKST)

I klubbens over 50 år lange historie hadde det ikke vært en vinter som denne. Visstnok er det i Golfentusiastens rapportert om bane-åpninger langt ut i mai på grunn av forsinket vår, men stort sett virket det som vintrene da var som nå, med vekslende mellom snø/sludd/ regn/og kanskje sol, altså typisk vestlandsvær.

Allerde utover i høstsesongen merket vi en positiv effekt av ombyggingen. Greenene sto seg svært godt gjennom høstens regn- og ruskevær, og til tross for relativt stor aktivitet og en del slitasje på banen, ble det spilt på sommergreener like til 17. desember.

De fleste fairwayene ble resådd for at nye frø skulle få røtte seg før ny sesong. Men så var det plutselig slutt på moroa! Kulden kom, snøen lå tung, og banen måtte stenges. Og snøen falt – og falt.

Skogsarbeid på snøbane

Det ble en hektisk vinter for Inge og banemannskapet. Store grener som ikke hadde tålt snøfallet, spesielt fra furu, lå strødd rundt omkring, så det ble skogsarbeid istedetfor banearbeid. Men de klarte å få bygd om herre- og dameteestedet på hull nr. 7 og fikset ny dametee på hull nr. 1 før den verste kulden satte inn.

Eksperimentet snøkosting

Etter hvert som snøen falt var det ut og koste greener - så nær som på to av greenene - som ble overlatt til seg selv. De greenene som ble kostet fikk etter hvert et tynt islag over seg, men aktivt kull hjalp til å pulverisere isen slik at den var lett å skufle bort. Da er spørsmålet; kan Inge nå se forskjell på kostede og ikke-kostede greener? - Nei, dette blir jeg ikke klok på, sier Inge. - Det var praktisk talt ingen forskjell! Det vi ser er at de gamle nye greenene sliter mer med gressvekst, men kommer det litt varme snart, så kan det godt hende de tar igjen de nye greenene. - Og det må vi bare tro på at de vil!

FOTO: ELLEN JEPSON

29. februar 2010: Greenene er kostet slik at det bare er et tynt snølag igjen

FOTO: ELLEN JEPSON

29. mars 2010: Inge og spiller Magnar Helgeland kan nesten ikke tro hvor godt greenene har klart vinteren. Sommergreener før påske - første gang i historien!

Vinteren 2009/2010 - den lengste i manns minne. Her fra fairway på hull 4.

FOTO: DAG SVIHUS

Dugnad - klart vi er med!

LØRDAG 27. MARS. Solen skinner. Små og store kjøretøy piler på kryss og tvers over golfbanen. Ute på fairwayene og inne mellom trærne går rakene taktfast i lange rader. Som en bedagelig bølge som sakte nærmer seg land. Skulder- og hoftebevegelser. Frem og tilbake. Frem og tilbake. Vektoverføring. Ikke så ulikt en golfsving? Er det der motivasjonen ligger? Eller er det maten etterpå? En liten gjeng på hull 18 sender lengselsfulle blikk retning av den vårgrønne greenen som årstiden tatt i betraktning ser farlig forførerisk ut. Og om noen få timer får de prøve. Er det rart de smiler og koser seg?

AV DAG SVIHUS (TEKST OG FOTO)

Dugnad. For en fantastisk oppfinnelse. Den samler oss til felles innsats for klubben. Den gjør en ellers ganske kjedelig jobb til en sosial happening. Jammen gir den oss ikke også en god porsjon lapskaus.

Visste du at ordet dugnad er vi i Norge så å si alene om? Fellesskapet er viktig for oss her oppe i nord. En sjekk på wikipedia sier at "...dugnad er et felles utført og vanligvis ulønnet og frivillig arbeid av betydning for fellesskapet eller en enkeltperson. Dugnader utføres vanligvis i et lokalsamfunn, (f.eks. vårrydding i et borettslag, oppføring av en låve, ei båtstø, ei kai eller en lekeplass), som nabohjelp i forskjellige situasjoner, men noen ganger også på regionalt eller nasjonalt plan."

Joda, dugnad er typisk norsk, også selve dugnadsbegrepet. Faktisk ble ordet dugnad i 2004 kåret til Norges nasjonalord. I serien Typisk Norsk på NRK ble seerne invitert til å foreslå og deretter stemme frem et norsk

nasjonalord. «Dugnad» vant knepent foran «jah» (på innpust), «matpakke», «hæ» og «koselig». Det er ikke utenkelig at alle disse ordene ble tatt i bruk under årets SGK-dugnad. "Jah, banen ser så fine ud!" "Matpakke trenger me ikkje. Me får mad ittepå i klubbhuset." "Hæ? Hørre ikkje for Inge bråge sånn." "Det er jo såå koselig å ver med på dugnad."

Men vi er faktisk ikke alene. På finsk finnes begrepet «talkoot» med samme betydning som norsk «dugnad». I finlandssvenske miljø benyttes «talko», men uttrykket er ukjent for de fleste svensker. Engelsk har også hentet inn det finsk-svenske ordet «talkot», mens begrepet «barn raising» benyttes om en spesifikk dugnad for låvereising.

Nok om det. Den smilende firerbanden som holder på like ved 18. green tenker nok ikke på etymologi, eller hvor ord og begreper kommer fra. De er mer opptatt av å støvsuge sitt område for kvist og kvast og alskens

graps. Mottoet synes å være klart: I år skal banen bli finere og bedre enn noen gang!

Bra jobba!

Ikke bare over bakken, men også under. Frode Jørmeland sjekker at alt stemmer for en ny sesong.

Formann Bernt Malmo tar med glede i et tak. Herfra kan han nesten kjenne lukten av deilig lapskaus!

Michael Oram, Hans Petersson, Reidun Wold og Erik Wold taking care of business ved 18. green. Smilene skyldes enten at solen skinner eller at banen åpner om noen timer. Eller begge deler.

Skagen Fondene er nå SGKs hovedsamarbeidspartner:

En investering i golf!

Aller først en liten innrømmelse. Bildet er arrangert. De ansatte i Skagen Fondene spiller definitivt ikke golf på kontoret. Til det har de altfor mye å gjøre. Du blir ikke blant de beste i verden på fondsforvaltning med putter og golfsko. Prøv heller med innsikt, talent og mye hardt arbeid.

AV DAG SVIHUS (TEKST) OG ANNE LISE NORHEIM (FOTO)

Mellom telefoner som ringer og store skjermer spekket med NYSE, Nasdaq og Dow Jones, tar de seg velvillig tid til et møte med oss i Røffen. Anledningen er at Skagen Fondene fra og med i år er hovedsamarbeidspartner til Stavanger Golfklubb. Siden 1998 har det svært profilerte selskapet vært en av klubbens mange sponsorer. I år tar de altså steget opp og blir den største sponsoren vi har. Avtalen som hovedsamarbeidspartner gjelder foreløpig for tre år.

Asbjørn Vagle er direktør for formuesforvaltning i selskapet. Han har ingen ting i mot å putte litt rundt mellom beina på sine kolleger. Til ære for fotografen. Etter et par velplasserte baller i Skagen Fondenes eget kaffekrus, tar han oss med bort i et hjørnekontor høyt oppe i selskapets bygg ved Torget i Stavanger. Vi begynner med det kanskje litt for opplagte spørsmålet.

- Hvorfor sponser dere oss i Stavanger Golfklubb?

- Mange i organisasjonen vår her i Stavanger er veldig opptatt av golfsporten. Som en medspiller til SGK får vi til mye positivt både for oss selv, våre familier og for kundene våre, forteller Vagle. Han nevner som et eksempel den årlige turneringen som Skagen Fondene arrangerer for sine ansatte og kunder. Denne turneringen har de hatt helt siden selskapet ble sponsor for SGK for tolv år siden.

- Vi opplever at turneringen vår har blitt et svært populært arrangement. I år går den av stabelen i august. Vi setter sammen spillere av ulike ferdigheter og med ulike bakgrunner. Vi vil at folk skal trives best mulig når de er med i turneringen vår, sier Vagle. Er det noen som er i tvil om hva premiene er? Selvsagt er det andelsbrev i selskapets aksjefond.

- Vil du si at satsingen på golf er en bra investering for selskapet?

- På én måte, men det er nok ikke en investering på linje med de vi lever av fra dag til dag, sier Vagle med et smil.

På den svært lite ondulerete greenen høyt oppe i etasjene hos Skagen Fondene setter Asbjørn Vagle en metersputt til ære for fotografen. Helge Braaten og medarbeidere er nok mer opptatt av forretninger.

- For oss er samarbeidet med SGK svært positivt, både for oss internt og i forhold til kundene våre, sier Asbjørn Vagle, direktør for formuesforvaltning i Skagen Fondene.

- Vi regner ikke med å få tilbake lønnsomhet i euro og dollar. Men det at vi kan gjøre andre ting sammen med kundene enn å snakke om tall, investeringer og avkastning, gjør at vi bygger relasjoner som på sikt kan få stor verdi. Vår deltagelse i SGK gjør at vi rett og slett blir synlige på en annen arena enn den rene business-arenaen. På den måten gir sponsoratet oss anledninger til å bygge nye nettverk og treffe nye mennesker og miljøer.

Vagle synes SGKs anlegg er et svært bra sted å ta med kunder og forretningspartnere og er meget godt fornøyd med samarbeidet med klubben. Som hovedsamarbeidspartner har selskapet tilgang på greenfees og spilletid og det gjør det hele mye enklere.

- Vi ønsker også å være med på å støtte bevaringen og utviklingen av et usedvanlig flott parkanlegg som ligger så å si midt i Stavanger. Dette anlegget har stor verdi for byen. At SGK forvalter dette fantastiske området, blant annet ved hjelp av bidrag fra sponsorer som oss, synes jeg bare er flott.

- Hva betyr golf for dere kolleger i mellom?

- Det kollegiale er et viktig poeng, fremhever Vagle. At vi som jobber sammen, kan samles på golfbanen og stresse ned i en noen ganger svært hektisk hverdag, det er uvurderlig. Vi arrangerer også hvert år kurs i golf for de ansatte og deres familier. Dette synes vi har en betydelig verdi. Det knytter oss tettere sammen.

- Bruker Skagen Fondene mye penger på sponsing?

- Totalt sett har vi nok et forholdsvis beskjedent sponsorbudsjett, i hvert fall sammenlignet med de store aktørene på dette markedet, innrømmer Vagle. Vi er med på humanitære prosjekter som SOS Barnebyer, Leger Uten Grenser og et prosjekt til støtte for gatebarn i Brasil. Men storstilt sponsing i form av draktreklame og jakten på eksponering i TV-ruten er ikke noe vi prioriterer.

- Spiller du golf selv?

- Ja, litt. Men foreløpig har jeg dessverre ikke så mye tid. På sikt kommer jeg nok sterkere tilbake, sier han lurt. Familien og jobben har førsteprioritet nå. Men golf er jo en fantastisk sport som man kan drive med uansett hvor gammel man er.

Kjernen i Skagen Fondenes investeringsfilosofi er å satse på de tre U-ene; aksjer som er **“undervurderte, underanalyserte og upopulære”**. Hvis Asbjørn Vagle og hans kolleger på Torget investerer i SGK, kan man jo lure på hvilke av disse tre U-ene vi tilfredsstiller. Men man kan også la være.

SKAGEN Fondene (SKAGEN AS) ble etablert høsten 1992. Selskapets filosofi er å investere i bedrifter som er “undervurderte, underanalyserte og upopulære” (de tre U-ene).

Selskapets hovedkontor ligger i Stavanger. Adressen er Skagen 3, noe som også er bakgrunnen for navnet på fondene. Rett før påske i år passerte forvaltningsporteføljen for første gang 100 milliarder kroner. Skagens tre store aksjefond er Global, Kon-Tiki og Vekst.

Hvordan vil du helst motta informasjon og stoff om klubben?

NINA TJOMSLAND,
RED. RØFFEN

Nettsider, blogg, oppslag og plakater i klubbhuset, et trykt Røffen i postkassen - hvilke former for informasjon vil du helst ha?

Hva har ren nytteverdi, og hva kan styrke klubblivet og din egen følelse av å høre til i et anlegg og et fellesskap du har glede av og er stolt av?

Dette nummeret av Røffen kommer ut mens vi i redaksjonen, sammen med administrasjon og styre, arbeider med en innstilling om akkurat disse spørsmålene. Her er store forskjeller i interesser, holdninger og behov i ulike medlemsgrupper. For å kunne gjøre et best mulig arbeid, trenger vi å vite mest mulig om disse forskjellene.

Derfor tar vi gjerne mot innspill. Skriv til oss:

ellen@jepson.no / dag@m-l.no / morten@helliesen.no / ntjomsl@gmail.no

Å få dokumentert stort og smått fra klubben vår har en verdi også i et lengre perspektiv og når historien om klubben skal skrives neste gang. Er det f.eks, noen som husker hvilket år hull 18 ble gravd opp og endevendt?

Høstarbejdere. 1905.
Av Anna Ancher, en av Skagenmalerne.
Bildet tilhører Skagens Museum.

Melvær&Lien Idé-entreprenør

Gode resultater krever hardt arbeid

I SKAGEN Fondene jobber vi hardt for å skape gode resultater for våre andelseiere.

Å finne selskaper som er Undervurderte, Underanalyserte og Upopulære handler om å skille det verdiløse fra det verdifulle. Med andre ord å skille klinten fra hveten og finne de selskapene som har størst mulighet for å stige i verdi og gi best avkastning.

Ta kontakt med Kundeservice på telefon 04001 eller les mer om SKAGEN på www.skagenfondene.no.

Kunsten å bruke sunn fornuft

SKAGEN Fondene er Stavanger Golfklubbs hovedsamarbeidspartner.

Være eller ikke være - det er saken

Uten annonser ville dette nummeret av Røffen, som du nå har i hendene, ha kostet 25 kroner av medlemskontingenten din. Er bladet verd det? Klubben har nesten 2000 medlemmer. Skal vi få full uttelling av en av landets fineste baner, må vi sammen skape en enda bedre klubbkultur, fremme engasjement, stolthet og tilhørighet. Altså er behovet for informasjon større enn noen gang før. Hvordan oppnår vi det på mest mulig effektivt vis?

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG SGK-ARKIV (FOTO)

I fjor laget vi bare én utgave av medlemsbladet. I stedet for å trykke Røffen og sende den ut, la vi den ut på nettet. Klubben måtte hente penger fra driften for å fullføre bane-prosjektet, og dette var bare én av mange spareposter. Vi i redaksjonen skriver og fotograferer gratis, men uttegning, trykking og porto krever den nette sum av 50 000 kroner for hvert nummer.

Vi fire - Ellen Jepson, Dag Svihus, Morten Helliesen og jeg - mener at Røffen bør ha en fremtid, og satser på å tenke nytt for å få dette til. Sammen med Åge Westbø i styret forbereder vi en innstilling, hvor vi vil se informasjon og profilering under ett.

Og mens dette går sin gang, har altså styret gitt grønt lys for Røffen nr. 1/2010 - produsert og sendt ut til alle medlemmer.

Kan nettsidene være nok?

Hittil har medlemsbladet vært bortimot reklamefritt. Det vil si, i den moderne utgaven. SGKs første medlemsblad, Golfentusiasten, kostet aldri klubben en eneste krone: Alf Thorkildsen og Kjell Øverland finansierte bladet ved hjelp av annonser, og klarte faktisk å tilføre klubben betydelige summer i tillegg. En løsning nå kan være å åpne for flere annonser, og vise våre sponsorer at de kan ha nytte av å profilere seg slik. Vår nye hovedsamarbeidspartner, Skagen Fondene, er på plass. I tillegg har administrasjonen solgt et par-tre annonser, og nå håper de på en snøballeffekt.

Men når stadig mer av informasjonsstrømmen flytter over på nettet, er det da så viktig å holde trykksverte og papir i hevd? Vi mener ja, og grunnene er mange og sammensatt. Selvfølgelig kan og vil klubbens nettsider utgjøre en vesentlig informasjonskanal når de blir kontinuerlig oppdatert. Likevel er det nå en gang slik at stoff til skjermen må være kort og kjapt for å bli lest. Det blir utformet og presentert på en helt annen måte enn artikler og innlegg i Røffen, hvor vi kan ta opp spørsmål mer grundig og i større bredde.

Røffen ble utgitt for første gang i 1993 og har siden kommet ut som papirutgave to ganger i løpet av sesongen. Unnatakene var 2009, da Røffen nr. 1 kom ut kun som nettutgave og nr. 2 ble droppet. Røffen har dekket klubbens aktivitet gjennom sesongen og har ellers vært en viktig informasjonskanal for alle klubbens medlemmer. Røffens forsiden på bildet er fra 2003.

Bli bedre kjent

Et annet vesentlig poeng er at typisk sett er bare rundt en tredjedel av medlemmene i norske golfklubber aktive spillere. De to av tre som da ikke spiller, eller kanskje bare ytterst sjelden, går neppe særlig ofte inn på klubbens nettsider. Vårt håp er at for dem kan det gi en følelse av tilhørighet når de finner sin utgave av Røffen i postkassen - og kanskje også vekke lysten til å begi seg ut.

For vi har alle så utrolig mye å glede oss over, sammen. Og være stolt av. Takket være ildsjelene som håndlaget banen midt i 1950-årene, og medlemmer og sponsorer som har vært med gjennom tykt og tynt og utbedringer til over 20 millioner, har vi nå ett av landets fineste og vakreste anlegg. Attpå til kan banen være så lumsk, at kjedelig, det blir den aldri.

Juniorsatsingen helt fra 1970-årene har plassert oss blant lederne i Norge. Er vi egentlig klar over, de fleste av oss, hvor gjeve resultatene er, med VM og EM og noe så utrolig stort som en seier i en amerikansk turnering? Når vi ser på profil og informasjon, må dette opplagt med, og være så tydelig at reaksjonen er der med én gang vi kommer inn i klubbhuset: "Ja, dette er MIN klubb!"

SGK-baserte Golfentusiasten kom ut første gang i 1956 og var det første golfbladet i Norge. Det dekket små og store begivenheter og var helt uvurderlig som kilde da jubileumsboken til SGK 1956-2006 ble laget.

Vil gjerne ha innspill

Stavanger Golfklubb er "the grand old lady" i det lokale klubbmangfoldet. Ved 50-årsjubileet understreket talsmann for andre klubber vår rolle som veileder og modell. Klubben står for kvalitet, pløyer midlene tilbake i bane og medlemmer, og går ikke ut på billigsalg i form av å sette ned greenfee for å få inn store turneringer.

Vi i redaksjonen får mange innspill, fra lett-bente forslag om kontaktannonser i bladet via et ønske om 50-meters merker foran greenene til mange tanker om å fremme kontakt på tvers av grupper. Hva det siste angår, er det alltid naturlig å ha egne turneringer for grupper som junior, senior og elite. Men fjorårets nyåpningsturnering var så vellykket at denne formen for konkurranse, med mest vekt på det sosiale, vil bli gjentatt. Ideelt sett er Røffen et middel til å utvikle klubbkulturen - ett av mange midler. Når vi nå arbeider med innstillingen om informasjonsbildet fremover, er vi ekstra takknemlig for alle innspill fra dere, som forhåpentligvis leser dette. (Se kontaktinfo nederst side 7)

Ole - best av de beste

Han gjorde det knapt noen hadde trodd var mulig. Ole Ramsnes gikk hen og vant hele US Jr. Masters. Mens vi her hjemme fikk de siste forberedelser til jul i havn, ble han over natten hele Norges golfyndling!

AV MORTEN HELLIESEN (TEKST OG KLUBB-FOTO) OG MICHAEL AARTS (USA-FOTO)

Eventyret fant sted på Ponte Vedra Inn & Golf ved Ponte Vedra Beach i Florida, USA. Ole hadde gått den siste av de tre rundene på 72 slag (par) etter fire birdier og like mange bogeys, og endte turneringen på +2. Ikke noe dårlig resultat. Han hadde lagt bak seg en god runde, samt en runde han ikke var like fornøyd med. Derfor ble en avslutning på par en bra bonus.

Konkurrenten, 16-årige Justin Thomas, hadde en lavere score, trodde folk flest på Ponte Vedra. Dermed slo Ole seg til ro med at løpet var kjørt etter rundene 70-76-72. Men live-scoren var feil og gav Justin Thomas en bedre plassering enn det han egentlig skulle ha. Det fant vår mann ut da han, mer eller mindre tilfeldig og med baggen ved sin side, kom til hull 1.

-Der ble det snakket om omspill. Jeg trodde det var jentene folk snakket om. Helt til jeg ble gjort oppmerksom på at det var meg. Jeg rakk knapt å bli nervøs, og kan hende var det bare bra. Tankene raste gjennom hodet. Selvsagt ønsket jeg å vinne. Likevel kunne jeg knapt tro at det var mulig, forteller Ole og tenker tilbake på hva som skjedde

Talentet Ole Ramsens satser for fullt på golf og ser for seg en mulig karriere som golfpro - men det er lang frem!

Oles putter viste seg fra sin beste side hele turneringen

i Florida denne førjulsdagen i desember 2009.

Så viste det seg altså at etter 54 spilte hull, var ledelsen delt mellom tre spillere: Foruten Ole, Justin Thomas fra USA og Ju Hyuk Park fra Sør-Korea. Dermed var det klart for å slå ut igjen.

Hull 1: Ole og Justin sikrer hver sin par, mens Park raskt er ute av dansen. Så, på hull 2 skjer det. Godt utslag fra Ole. Inn på greenen, og dermed har han en drøyt fire meter lang putt for birdie. Sekundene sleper seg av sted, men Ole har kontroll. Putteren har vært het hele turneringen. Nå kan det avgjøres. Der og da, i sekundene før den siste og avgjørende ballen settes, har han en god følelse. Alle tanker om teknikk og hva og hvordan, er borte. Nå er det bare å sikte og gjøre det han skal. Og det gjør han. Birdie - og dermed er omspillet over. Ole er mester!

-Spørsmålet er uungåelig: Hva tenkte du der og da?

-Jeg vet egentlig ikke. Jeg var nokså målløs. Hva som skjedde på hull 2 i omspillet forstod jeg kanskje først da turneringslederen kom

bort til meg, gratulerte og spurte om jeg egentlig forstod hva jeg nettopp hadde gjort. Da gikk det opp for meg, forteller han. For han er ingen hvemsomhelst, 16 år gamle Justin Thomas som Ole fikk bryne seg mot. Bak seg har han over 100 seiere i store juniorturneringer i USA og internasjonalt. Selv PGA-touren har han vært innom i sin unge golfkarriere.

-Når du ser tilbake, hva betød seieren for deg?

-For min egen del, at jeg KAN. At det ER mulig. Det handler om å ha kontroll. Ved neste korsvei vet jeg at jeg har klart det før. Det betyr at presset letter. Jeg har tenkt på hvordan situasjonen hadde vært hvis nervene hadde tatt meg. Det er små marginer i golf, og alt kan skje. I USA fungerte det utrolig bra.

Det er umulig å nevne US Jr. Masters uten å fortelle at Ole hadde selskap av Aksel Olsen i turneringen. Heller ikke han gjorde skam på Norge og Stavanger Golfklubb, og endte på en flott 8. plass med +9.

Ole og Justin Thomas (t.h.) avgjorde rekkefølgen ved omspill på Ponte Vedra Inn & Golf, Florida

Tilbake til Ole, hvor de viktigste stikkordene er følgende:

19 år i mai. Har spilt golf i vel 13 år, det vil si siden han var seks. Elev ved toppidrett på St. Svithun videregående hvor han er russ i år. Fra høsten University of Denver, hvor han har fått fullt stipend og skal spille golf og studere økonomi i 4 år.

Tre gode år på St. Svithun, men nå er det altså snart slutt. Ole berømmer skolen for stor forståelse for golfkarrieren. Det må da også til med et tresifret antall fraværsgener. Da er det bra at karakterene er over snittet. Nå snart står USA for tur. 29. august setter 19-åringen kurs for Denver, Colorado.

Ole (bildet) har mye å slekte på med en far som vant NM for herrer i 1977 og Herrer Lag i 1978 og 1980.

Blant studievennene er Oscar Arvidsson og Tonje Daffinrud. Dermed blir litt av det hjemlige golfmiljøet med over dammen.

Å komme inn på et amerikansk universitet med fullt stipend, er ingen selvfølge. Men han likte det han så, Head Coach Eric Hoos, da han første gang møtte Ole i forbindelse med en turnering i Frankrike. Deretter fikk han sett det unge talentet også i Nederland. Brikkene falt etter hvert på plass, og Hoos kom i fjor til Stavanger for å besøke både Ole og resten av familien. Inntrykket amerikaneren fikk, var så godt at svaret var klart. Så er da også golf en viktig del av Oles liv.

-Jeg kan egentlig ikke se for meg hvordan det hadde vært uten. Derfor er jeg utrolig takknemlig for muligheten til utdanning i USA. Nå kan jeg satse videre.

-Om du skulle trekke fram én grunn til at du har nådd dit du er, hva ville du si?

-For meg vil svaret være delt: Far har vært utrolig viktig i golfsammenheng. I tillegg kommer miljøet i klubben. De første årene, fra jeg var kan hende 9 til jeg var 13, var utrolig viktige. Da ble det lagt et godt grunnlag, og vi bodde nærmest på banen. Og så har jeg mye å takke Jan Egil Nærland for. Han har vært enormt viktig for meg. Ved siden av at Jan Egil kan mye om golf, er han flink til å ha et rett fokus slik at du totalt sett presterer best mulig.

-Du spiller golf på et høyt og stabilt nivå. Hvordan klarer du å være en så jevn spiller som det du er?

-For meg handler det mye om å ha en god følelse og en rytme som gjør at jeg kan senke skuldrene. Klarer jeg det, går det som regel fint. Selvsagt er jeg i god fysisk form. Jeg trener forholdsvis mye, og fokus er ofte mage og rygg. Det gir stabilitet og lengde i slagene.

-Hva er din sterkeste side på banen?

-Det er først og fremst at jeg er stabil på lange slag, samt ok på nærspill. Jeg kunne nok vært bedre rundt greenen, men det er ikke noe jeg sliter med. Er jeg først på greenen, har putteren fungert godt. Alt i alt holder jeg som regel ballen i spill. Da er jeg reddet.

-Hva med det mentale?

-Det mentale har nok ikke opptatt meg så mye, rett og slett fordi jeg synes tingene fungerer. Etter hvert som jeg har fått mer erfaring, er jeg blitt tryggere på meg selv. Det gir også en lavere hvilepuls og mindre nervøsitet. I forhold til turneringer, er jeg opptatt av å gjøre mitt beste. Skal jeg få til det, må jeg være maks forberedt. Derfor er det viktig å bli best mulig kjent med banen. Finne touchen på greenene. Ha mest mulig kontroll på alle deler av spillet. Har jeg det, er jeg klar.

-Om du skulle definere et mål for golfen, hva ville du si?

-Det er vanskelig å si hvor veien eksakt går. Nå først er det USA i de kommende 4 år. Så representerer OL i 2016 en spennende mulighet. Selvsagt vil jeg kunne komme til å vurdere en proffkarriere om noen år. PGA er også i tankene, men da skal jeg prestere godt. Kan hende er Europatouren mer realistisk i utgangspunktet. Valgene er mange og viktige. Og jeg har alle muligheter, bare jeg har en god utdanning i bunn, sier Ole Ramsnes.

For 10 år siden (mai 2000) var Eirik Tage Johansen (t.h.) Oles store helt. Nå presterer de begge stort i golf.

Spennende 5-årsplan

For golfklubber over hele verden foregår mye av klubbens indre liv i turneringene. Det gjelder selvsagt også oss i SGK. For mange av oss er det under de små og store konkurransene at vi møtes og er en klubb - ikke bare enkeltpersoner som spiller golf. Den lille usikkerheten på første tee som blir til nye venner før man er på greenen på hull tre. Og hvem har vel i mot en fest og en liten pokal? Men kan turneringsprogrammet vårt bli enda bedre?

AV DAG SVIHUS (TEKST) OG ELLEN JEPSON FOTO)

Ja, det mener tydeligvis SGKs styre som ved årsskiftet ba turneringskomiteen utvikle en virksomhetsplan for perioden 2010 – 2015. Rett og slett en femårsplan som skal fornye turneringsprofilen og bidra til en enda bedre klubb. Planen er nå overlevert styret av turneringskomiteens leder Nina Middelthon.

- Hvorfor spiller vi turneringer?

- Jeg tror det er flere grunner, sier Nina.

- For eksempel at folk ønsker å teste seg selv. Hvor flink er jeg egentlig? Hva klarer jeg å få til når presset blir stort og det ikke nytter med "jeg tar en Mulligan"? Nina trekker fram en annen viktig årsak, det sosiale. I konkurranser møter vi som regel andre medlemmer enn de man vanligvis spiller med, og det liker mange.

- Hvorfor spiller vi **ikke** turneringer?

- Noen ganger har folk ikke tid eller de har andre planer. Men det handler også om at noen av oss er redde for å spille dårlig. Rett og slett dumme seg ut. Golf er jo en kolossalt avslørende sport. Til og med de som jogger

forbi hull tre skjønner at et plopp i Stokkavannet ikke er spesielt bra. Men det er nok en sosial dimensjon også på dette spørsmålet; mange ønsker kanskje ikke å spille med andre enn dem man alltid spiller med. Det er jo litt synd, synes jeg.

En plan på fire områder

Planen som Nina og turneringskomiteen nå har lagt fram, handler ikke først og fremst om å snu opp ned på de turneringene klubben har hatt. - Tvert om, det har foregått en gradvis og naturlig utskifting av turneringene gjennom årene, noe det har vært behov for, hevder Nina. Mange av turneringene har stått på programmet i årtier og fornyelse er positivt.

- Planen vi har lagt fram, er grovt sagt delt i fire områder; "Kultur", "Turneringer", "Kompetanse" og "Informasjon", og viser hvordan vi i turneringskomiteen ønsker å jobbe på disse områdene for å gjøre klubbens turneringsliv enda bedre for medlemmene.

"Kultur"

- Her har vi prøvd å finne nye måter å få flere av medlemmene våre med på turneringene, og skape turneringer med et innhold og en atmosfære som inkluderer og ikke lager press. Nina viser til at det er tydelige trender for hvem som spiller og hvem som ikke spiller konkurranser i klubben. Dame-turneringene har for eksempel hatt en positiv utvikling og mange nye er med. For den gode, gamle torsdagsmedalen er det stort sett de samme som går igjen uke etter uke. For noen er seniorturneringene de eneste de er med på. - Ting kan tyde på at det blir "klikker" av dette, sier Nina.

Andre turneringer er tydeligvis mer inkluderende, som Onsdagslicen, St. Hans Mix og Dugnadsturneringen. Her er det stor og bred deltagelse og et veldig sosialt opplegg som passer for alle.

Dameturneringer har hatt en oppsving de senere årene. Her fra Röhnisch Open (2008) - premieutdelingen som sedvanlig dyktig ledet av Nina Middelthon

- I år var den yngste i Dugnadsturneringen 9 år gammel, forteller Nina.

- Kulturdimensjonen i tiltaksplanene ser på måter vi kan inkludere flere og dermed oppleves som én klubb.

“Turneringer”

- Vi skal satse på å få en stor EGA turnering til klubben innen fem år, altså det høyeste nivå for amatører i Europa, hevder Nina. - Klubben har både erfaring og muligheten til å ta på seg et slikt arrangement. Vi i komiteen mener at dette vil være med på å øke interessen for golf i distriktet. Dessuten er vi sikre på at det vil styrke samholdet i klubben. Dette skjedde, som mange vil huske, da vi arrangerte EM for damer i 1985.

- Planen tar også innover seg at vi ikke lenger bare er én klubb i regionen. Turneringskomiteen legger opp til et tettere samarbeid med de andre klubbene rundt oss, slik at ikke for mange store turneringer blir arrangert på samme dato. Vi legger også opp til en fornyelse av spillformer, og ønsker å gå i retning av mer slagspill og match og mindre stableford. En av årsakene til dette er at medlemmene stadig oftere reiser til utlandet for å spille, og der finner de at det stort sett handler om slagspill eller match.

“Kompetanse”

- Bedre og større turneringer krever at flere av oss skaffer seg kompetanse i turneringsledelse, sier Nina. Vi ønsker å inspirere flere av medlemmene til å gjennomføre kurs, både dommerkurs og innenfor turneringsledelse generelt. Vi har hatt flere av medlemmene våre gjennom dommerkurs de siste par årene og det øker klubbens samlede kompetanse. (Er noen interessert i dette, er det bare å ta kontakt med folk i komiteen. Nina forteller at klubben kan yte støtte til gjennomføring av slike kurs.)

“Informasjon”

Det siste området femårsplanen handler om, er informasjon.

- Vi skal bli bedre på å legge ut informasjon fra komiteen og prøve å få flere innspill fra medlemmene til ytterligere forbedringer av klubbens turneringsprogram, sier Nina. - Her kan det kanskje være på sin plass å få med at også medlemmene kan bli bedre til å informere oss i komiteen. For eksempel når de trekker seg fra en turnering. Er de klar over hvor mye arbeid og irritasjon det kan medføre?

Nina tar seg en velfortjent pust i bakken under Titleist Tour i mai i år. Det går i ett fra tidlig morgen til sent på kveld. - Tusen detaljer å tenke på, og man må være tilgjengelig i klubbhuset hele tiden. Ikke noen latmannsjobb å være turneringsleder!

SGK-dommeraspirant på Tour

AV ELLEN JEPSON
(TEKST OG FOTO)

Det var interessen for golfreglene, det å forstå dem og den praktiske anvendelsen av dem som inspirerte Inge Bjørn Eidem til å begynne med dommerutdannelsen. - En dommer er ute for å veilede - ikke for å slå ned på den enkelte spiller, sier han. - Dommeren skal hjelpe og oppmuntre spilleren til å tenke seg om, finne ut av sin egen situasjon og hvilke ulike alternativ han har i den situasjonen han er i - og så finne en best mulig løsning innenfor golfreglene.

Inge Bjørn Eidem er sammen med Arnfinn Orten for tiden under utdanning som dommer, og agerte under Titleist Tour i Stavanger som dommeraspirant. For å bli dommer i golf må man gjennomføre NGFs dommerkurs som består av et helgekurs om våren, en dag med praksis ute på en bane i løpet av sommeren, være med erfarne dommere ute på minimum to turneringer som aspirant og til slutt et helgekurs inklusive dommertest om høsten. Består man denne testen blir man golfdommer og er kvalifisert til å dømme i turneringer som B-Tour, Region Tour og lignende. Man kan også fungere som meddommer i forbunds-turneringer.

Inge Bjørn Eidem synes allerede han har lært en god del, men det er først til høsten han og Arnfinn Orten får vist om kunnskapen sitter når de skal ta en foreløpig test. Hvis bestått kan de bli klubbdommere - som er 1. trinn på en mulig karrierestige der forbundsdommer er høyeste trinn (Trinn 5).

Lære å lære fra seg

Seks spillere fra klubben vår deltok på årets PGA Norway-kurs i Tyrkia i mars. Henning Lindanger ledet kurset sammen med Bengt Arne Lien, og åtte pro-kandidater fikk vise hva de hadde lært om å legge opp og lede treningen. Ingen nye kandidater ligger i løypa for et slikt kurs neste år - men Henning sier at dersom PGA ikke arrangerer treningskurs i et varmere land i mars, vil han gjøre det selv. Og da med direktefly fra Sola.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

For ett problem for deltakere fra vår klubb på disse samlingene har vært tilknytningen: turene er lagt opp fra Gardermoen, og slik at det har vært nødvendig å overnatte der minst den ene veien.

I likhet med 2009 gikk årets kurs i Tyrkia, denne gangen på Lykia Links Golf Resort nær Belek. Tyrkia er for tiden Europas gunstigste golfreisemål i pris og kvalitet. Portugal, hvor kursene gikk flere ganger før, har enda bedre forhold, men var blitt for dyrt; det gjenstår å se om de nå vil sette prisene ned igjen. Uansett vil ikke Gotia-golf få oppgaven som reisearrangør i 2011. Den svenske bedriftens innsats i år sto til ren stryk, med elendig informasjon og oppfølging.

Yngre kandidater

De åtte trenerne, derimot, gjorde sitt ytterste for at deltakerne skulle få best mulig utbytte av denne oppvarmingsøkten før sesongstart. I tillegg til treningsøkter og banespill var de med på å sveise sammen sin egen gruppe til et fellesskap. De var yngre, i snitt, enn kandidatene på tidligere kurs. Dette viser at nye generasjoner går inn for trenerutdanningen, som begynner med et ettårig grunnkurs og fortsetter med PTU, toårig videre trenerutdanning. I PTU inngår det å lage en golfreise fra A til Å. Trenermessig må kandidatene

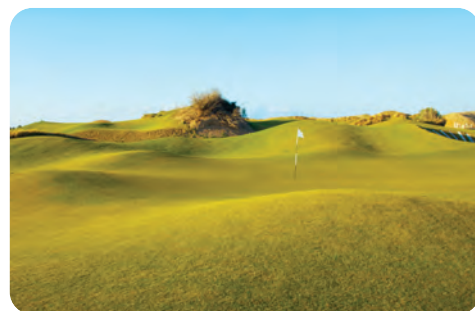
demonstrere evnen til å plugge inn på den kanalen som passer hver enkelt spiller, og sjekke at budskapet er absorbert - noen elever lærer med øynene og andre med ørene, mens andre igjen oppfatter best når kroppen får hjelp til å forstå.

PGA ønsker flere norske trenere

- Da jeg tok opplæring, gikk mye på ren teknikk. Nå går det mer på mennesket, og på at du aller først må lære å kjenne deg selv, forklarer Henning. - De vanskeligste elevene er ofte de som slett ikke vil berøres, men vil ha alt mentalt. Heldigvis er det forholdsvis få. Lettest er de som tar inn tingene på samme måte som treneren selv, men de er ikke nødvendigvis de kjekkeste å undervise!

For tiden har norske PGA rundt 120 medlemmer, og i tillegg har vi ca 60 spillende proer. Lederne ønsker å få flere norske trenere, og trenger da å sikre bedre rekruttering.

- Problemet er jo at vi jobber når andre har fri, sier Henning. - I fremtiden kommer vi kanskje til å spesialisere oss mer, for eksempel ha ansvar for golfbutikken, eller reparere koller, føre regnskap, gi instruksjon og ta tid til medlemmer. Da kan det bli mulig å få mer regelmessig arbeidstid.

Fra Lykia Links Golf Resort

For tiden kan en trener i en god klubb tjene mellom 250 000 og 300 000, noe mer på Østlandet. Men for denne inntekten arbeider de svært mange timer. I vår klubb driver dessuten Jan Egil og Henning butikken som et AS. Og her satser de. Trass i at en del spillere kjøper utstyr på nettet, viser det seg raskt at det store flertall trenger hjelp til å velge.

Forts. neste side

Avslutning på PGA - Norway kurset, årets kandidater på rad sammen med de to lederne. Henning Lindanger nr. 2 fra venstre.

Foto: Arve Johannessen

Doktorgrad i golftrening

Trenerne må selvfølgelig også lære å ta nye metoder i bruk. I løpet av lange og tette dager i Lykia laget de åtte kandidatene også en CD: "Morsommere trening, bedre golf". Nå går PTU-arbeidet videre, med samlinger og skriftlige oppgaver. De som består, blir sertifisert som trener A1. PGA Norway ønsker å heve studiekompetansen til høgscolenivå, slik at kandidater kan søke statens lånekasse.

Både Jan Egil og Henning kvalifiserte seg til PGA Norways høyeste grad, A5, for flere år siden. Og de er stadig opptatt av videreutvikling, både av egne ferdigheter og av medlemmenes. En av mulighetene er å skape et treningsopplegg likt det i Tyrkia på vår egen bane, hvor grupper får økter spesialisert på forskjellige slag. Dette kunne kanskje også inspirere noen av dagens passive medlemmer til å komme og prøve, sier Henning. Men først må treningsmulighetene bedres, med ombygd drivingrange og mer omfattende anlegg på den gamle 8-eren.

- Nå har jeg holdt på i 21 år, og trass i arbeidsdager på 12-14 timer hadde jeg gjort det samme om igjen, sier Henning. - Gløden til elever og spillere gir overskudd.

Foto: Ellen Jepson

Vel hjemme er Henning godt i gang med det daglige og planer for sesongopplegget

R&K
SERVICE AS

- ALT INNEN RENHOLD
- KANTINETJENESTER

TA KONTAKT FOR ET UFORPLIKTENDE TILBUD
TLF: 51 90 50 00, FAX: 51 90 50 09 WWW.R&KSERVICE.NO
R&K SERVICE AS, KVALEBERGVEIEN 21, 4016 STAVANGER

Kveldssol over Lykia-banen

**AMDAL
CONTAINER
UTLEIE AS**

Vi tar oss av Deres avfall!

Leiefritt

Containerutleie

Konkurransedyktige priser

Hurtig levering

DØGNSERVICE

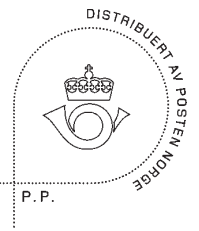
51 81 41 00

Geitaberget 15, 4033 Sandnes
www.acu.no • post@acu.no

B

NORGE

P.P.

Baller under isen

AV DAG SVIHUS (TEKST OG FOTO)

På årets første dager viser Stokkavannet seg fra en sjelden side. Fantastiske forhold. Den beste stålisen i manns minne. Fram med skøytene. På litt skjelvende bein bærer det utover isen. Se på den isen! Det ser nesten litt nifst ut. Isen er så klar og gjennomsiktig at på grunt vann er det mulig å se alt som ligger på bunnen. Vi runder Storholmen. Hundrevis av folk griller, drikker kaffe og koser seg.

Turen fortsetter videre mot golfbanen. I nærheten av hull tre, like ved utløpet av bekken, begynner det å dukke opp noen underlige små, hvite gjenstander på bunnen. En. To. Flere. Enda flere. **Golfballer!** Veldig mange golfballer. Isen er så klar at det til og med går an å se hvilket merke ballene er. Så det var der du havnet, din forræderiske Pro V1! Du fortjener en våt grav! Det ergrer meg at jeg ikke har med kamera, for dette er litt av et syn. Men for en rusten skøyteløper var det kanskje best å la de kostbare linsene ligge hjemme.

Synet av de mange ballene frosset i tid får golfsesongen til å virke uendelig langt unna. Men de får også fram noen gamle, varme

minner. Bokstavelig talt. På lyse sommerdager da jeg var 12-13 år gammel, hendte det at vi lå på luftmadrasser utenfor hull tre og hull fire (den gang var utslaget på hull fire nede ved vannkanten). Med dykkermasker. Som små ulver ventet vi tålmodig på vårt neste bytte. Med hodet ned i vannet speidet vi ned mot bunnen. Lyttet etter små lyder. Plopp! Ah, en ny ball å plukke opp. Kanskje en flott liten Slazenger +? Kanskje gav Leesen oss en femmer for den. Nok til en is.

Vel fortjent runde!

NGFs Tournament Director, Ruth Anne Bjergstad og SGKs turneringsleder Nina Middelthun "snek" seg ut på en velfortjent runde etter at premieutdeling på Titleist Tour vel var over. - Nina og absolutt ALLE har stått på pinne for oss! Kjempebra arrangement! Samarbeidet har vært helt topp i alle ledd - fra alle de frivillige til banemannskap og ikke minst med SGKs ledelse, sier Ruth Anne. - Ikke noe negativt? spør vi retorisk. Jo - vinden! sier hun med et stort smil før hun farer avgård med Nina i hælene. OK - vinden får vi bare sørge for å gjøre noe med til neste gang. - Kanskje nedsette en egen komite?

Primus motorer under årets Titleist Tour, Nina Middelthun t.v. og Ruth-Anne Bjørnstad

TEKST OG FOTO: ELLEN JEPSON

Kjekk start på sesongen

Sverre Ekeli sikret seg en pangstart - eller skal vi heller kalle det en ploppstart? - allerede palmesøndag, med en hole-in-one på hull fem. Han slapp rimelig fra fornøyelsen, synes han, siden det var langt mellom spillerne på banen den dagen. Men hendelsen er verd ekstra feiring, uansett: tenk hvor privilegert vi er som kan spille på åpen og velpleid bane, selv etter vinteren med stor V, mens flertallet av norske golfere ennå har lange venteuker igjen!

Sverre - heldiggris med årets første hole-in-one!

TEKST: NINA TJOMSLAND / FOTO: ELLEN JEPSON

Paddeflat på greenen

Tore Helliesen grep fatt i Røffens medarbeider og insisterte på at - dette bildet må du se! mens han ivrig trykket på knapper på sin skinnende i-phone. Jeg forventet meg et bilde av f.eks en ny hole in one, men istedet ble jeg presentert for et "yndig" paddepar i tett omfavelse på greenen. - Det var så mosomt, sier Tore, - de brydde seg ikke om oss! Tenk det og! Riktignok var det ikke på SGKs bane dette "synet" var blitt åpenbart, men vi tar det med likevel som et sikkert og oppmuntrende vårtegn! - Du må få med at det var padder - ikke frosker, roper Tore etter meg nedover veien. Herved formidlet!

En green kan brukes til så mangt!

TEKST: ELLEN JEPSON / FOTO: TORE HELLIESEN